

Sygn. akt IV CZ 162/11

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K. W.

przeciwko I. Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 maja 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim postanowienia

Sądu Okręgowego

z dnia 16 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy uchylił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 25 listopada 2011 r., odrzucił wniosek o uzupełnienie tego wyroku i rozstrzygnął (w pkt 2) o kosztach postępowania. Rozstrzygnięcie takie zapadło w wyniku uwzględnienia apelacji pozwanego ubezpieczyciela. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że nie było podstaw do uzupełnienia wyroku Sądu Rejonowego z dnia 22 kwietnia 2011 r. (wyrokiem z dnia 25 lipca 2011 r.), ponieważ Sąd Rejonowy nie orzekł pozytywnie o żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela na przyszłość, a z sentencji wyroku wynikał wniosek o oddaleniu powództwa w tym zakresie. Jeżeli w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano, że wadliwie nie rozstrzygnięto o żądaniu ustalenia odpowiedzialności na przyszłość, to stronie powodowej przysługiwała w tym zakresie apelacja, a nie wniosek o sprostowanie lub uzupełnienie wyroku.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach, zawarte w pkt 2 postanowienia z dnia 16 listopada 2011 r., pozwany stwierdzał, że doszło do naruszenia art. 102 k.p.c., skoro Sąd Okręgowy zasądził - powołując się na ten przepis - od powoda na rzecz pozwanego kwotę 750 zł (odpowiadającą wysokości opłaty od apelacji) i odstąpił od obciążenia tego powoda pozostałą częścią kosztów, tj. kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - k.p.c. (...) (Dz. U. z 2011 r., nr 283, poz. 1381), przepisy tej ustawy - nowelizującej m.in. art. 394² k.p.c. - stosuje się do postępowań wszczętych po dniu wejścia jej w życie. Zażalenie do Sądu Najwyższego jest zatem dopuszczalne (art. 394⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w wersji przed dniem 3 maja 2012 r.).

Z uzasadnienia zażalenia i uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy zasądził na rzecz pozwanego od powoda kwotę 750 zł (odpowiadającej wniesionej przez powoda opłaty od apelacji), nie obciążył natomiast pozwanego obowiązkiem poniesienia kosztów zastępstwa w wysokości 1200 zł. Rozstrzygnięcie to zapadło przy uwzględnieniu postanowień art. 102 k.p.c.

Do Sądu meriti należy ocena, czy w rozpoznawanej sprawie wystąpiły takie okoliczności, które dadzą się zakwalifikować jako „wypadek szczególnie uzasadniony” w rozumieniu art. 102 k.p.c., a pozwalający na odejście przez Sąd od reguły określonej w art. 98 k.p.c. Nie sposób skutecznie zakwestionować oceny Sądu Okręgowego, że takie okoliczności wystąpiły w niniejszej sprawie, skoro Sąd Rejonowy wadliwie dokonał „uzupełnienia” swojego wyroku w ten sposób, że ustalił odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela za skutki wypadku na przyszłość, gdy wcześniej w sposób ogólny oddalił żądanie powoda w tym zakresie. Rzecz jasna, oddalenie takie mogło być kwestionowane jedynie w apelacji powoda, natomiast nie było podstaw do uzupełnienia lub sprostowania wyroku Sądu Rejonowego z dnia 22 kwietnia. Wadliwe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego także spowodowało odpowiednie koszty postępowania apelacyjnego. W takiej sytuacji Sąd Okręgowy trafnie przyjął repartycję tych kosztów zgodnie z treścią pkt 2 zaskarżonego postanowienia, tj. zwrot przez powoda stronie pozwanej kwoty odpowiadającej opłacie od apelacji i nieoobciążanie powoda kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej, poniesionymi w tym postępowaniu.

Z przedstawionych względów zażalenie pozwanego należało oddalić jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).